

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege.
A hivatalos közzétételre az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/153/2026.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

határozatot:

Az Alkotmánybíróság a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Pfv.IV.20.322/2025/5. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítványt elutasítja.

Indokolás

I.

- [1] 1. Az indítványozók jogi képviselőjük (dr. Káposztás Zoltán Ügyvédi Iroda, eljáró ügyvéd: dr. Káposztás Zoltán) útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-ára alapított alkotmányjogi panasszal fordultak az Alkotmánybírósághoz.
- [2] Az indítványozók az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján kezdeményezték az Alkotmánybíróság eljárását.
- [3] 1.1. Az indítványozók alkotmányjogi panaszukban az Alkotmánybíróságtól a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Pfv.IV.20.322/2025/5. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását, valamint a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Pf.20.317/2024/7/II. számú ítéletére kiterjedő hatállyal történő megsemmisítését kérték az Alaptörvény VI. cikkében rögzített jóhírnévhez való joguk sérelmére hivatkozással.
- [4] 1.2. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló bírósági ügy tényállása alapján, annak lényege szerint a felperesi indítványozók, akik házastársak, és az alperes ugyanazon a Kft. munkavállalói voltak 2021-ben. Az I. rendű felperesi indítványozó és az alperes között 2021. július 12-én konfliktus alakult ki a munkahelyükön. A felperesek ezt követően [...]ban tartózkodási engedélyért folyamodtak, tekintettel arra, hogy az I. rendű felperesnek [...]ben is van bejegyzett gazdálkodó szervezete, a felperesek ott

kívántak letelepedni. Az alperes az e-mail címéről 2021. október 8-án elektronikus levelet küldött a [...]i Bevándorlási Hivatalnak, a [...]i Rendőrségnek, valamint másolatban a [...]i Magyar Konzulátusnak, valamint a [...]i [...]i Konzulátus részére. Az alperes ebben az elektronikus levélben megadta a felperesek személyi adatait, továbbá közölte róluk, hogy a felperesek a közeljövőben [...]ban terveznek csalással vízumért vagy tartózkodási engedélyért folyamodni. Közölte továbbá, hogy az jutott tudomására, hogy a felperesek azt tervezik, hogy fiktív munkavállalói szerződéssel vízumot, vagy letelepedési engedélyt kívánnak szerezni [...] területén, azért, hogy egy magyarországi büntetőeljárás alól elbújhassanak. Azt is közölte, hogy a felperesek Magyarországon nem kaphatnak tartózkodási engedélyt, mert büntetőügy van folyamatban, és ezért keresnek olyan országot, ahol vízumot, vagy tartózkodási engedélyt kaphatnak. Megírta továbbá, hogy a büntetőeljárást ő maga kezdeményezte az I. rendű felperessel szemben, testi épség ellen elkövetett, és más személy életét fenyegető cselekmény miatt, amely okán Magyarországon két év börtönnel is fenyegetett az I. rendű felperes. Emellett megírta, hogy tudomása szerint az I. rendű felperes a büntetőeljárás valós tényét el kívánja hallgatni. Ezen elektronikus levélben a címzettekkel közölte azt is, hogy „[a]zon tényre lett figyelmes, hogy a (felperesek nevei) érintett terrorizmus finanszírozásában”. Közölte továbbá, hogy a felperesek az [...] Bank alkalmazottai voltak korábban, amely pénzáutalásokat végzett [...], és az el nem ismert [...]i Köztársaság között.

- [5] A pénzbeli átutalások kapcsán internetes elérhetőségeket adott meg ezen állítások igazolására, majd azt részletezte, hogy szerinte milyen módon folytattak nem legális tevékenységet az [...] Bank keretében az indítványozói felperesek. A levélben megírta továbbá, hogy a nevezett bank felkerült arra a feketelistára, amelyet az [...] Nemzeti Bank készített, és ilyen átutalások miatt a felperesek belépését megtagadták [...] területére. Erre vonatkozóan dokumentumokat csatolt a levélhez. Azt is megírta, hogy a felperesek vélhetően ezen tevékenységüket szándékukban áll eltitkolni a [...]i hatóságok elől. Végül a levélben az alperes kifejezte azon reményét, hogy az információi segítséget nyújtanak abban, hogy egy büntetőeljárás hatálya alatt álló személy ne menekülhessen el a büntetés elől abból az országból, ahol a cselekményt végrehajtotta, megelőzzék a terrorizmus finanszírozásában érintett emberek tevékenységét. A levél végén az alperes megadta a címzettek számára az elérhetőségét, illetve az adatok bizalmas kezelését kérte.
- [6] Az indítványozók mint felperesek keresettel fordultak a bírósághoz, annak megállapítását kérve, hogy az alperes megsértette a jóhírnév védelméhez fűződő személyiségi jogait, azzal, hogy a 2021. október 8-án kelt levelében valótlan, illetve a valóságot hamis színben feltüntető tényállításokat tett:
„Magyarországon a felperesek nem kaphatnak tartózkodási engedélyt, tekintettel arra, hogy büntetőügy van velük szemben folyamatban” (1. pont).

„2 év börtönbüntetéssel is sújtható büntetést vonhat maga után az I. rendű felperes által elkövetett cselekmény” (2. pont).

„Terror szervezet pénzügyi finanszírozásában való részvételükre lettem figyelmes” (3. pont).

„Nem kaphatnak (felperesek) tartózkodási engedélyt Magyarországon a büntetőügyre tekintettel” (4. pont).

- [7] A megállapításon túl kérték, hogy a bíróság kötelezze az alperest az I. és a II. rendű felperesek részére személyenként 1 500 000 Ft – 1 500 000 Ft sérelemdíj, valamint annak törvényes kamatai megfizetésére.
- [8] Az alperes ellenkérelmében a kereset teljes elutasítását kérte.
- [9] Az elsőfokú bíróság ítéletével megállapította, hogy az alperes megsértette az I. rendű felperes jóhírnév védelméhez fűződő személyiségi jogát azzal, hogy 2021. október 8. napján e-mail levelet küldött a [...]i Bevándorlási Hivatalnak és a [...]i Rendőrségnek és azt másolatban elhelyezte a [...]i Magyar Konzulátus és a [...]i [...]i Konzulátus email címén, amelyben azon valótlan állítást tette, hogy „Terror szervezet pénzügyi finanszírozásában való létükre lettem figyelmes”. Megállapította továbbá, hogy az alperes megsértette a II. rendű felperes jóhírnév védelméhez fűződő személyiségi jogát azzal, hogy 2021. október 8. napján e-mail levelet küldött a [...]i Bevándorlási Hivatalnak és a [...]i Rendőrségnek és azt másolatban elhelyezte a [...]i Magyar Konzulátus és a [...]i [...]i Konzulátus email címén, amelyben azon valótlan állításokat tette, hogy „Magyarországon a felperesek nem kaphatnak tartózkodási engedélyt tekintettel arra, hogy büntetőügy van velük szemben folyamatban” „Terror szervezet pénzügyi finanszírozásában való részvételükre lettem figyelmes” „Nem kaphatnak tartózkodási engedélyt Magyarországon a büntetőügyre tekintettel”. Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg az I. rendű felperesnek 600 000 forintot, valamint annak 2021. október 9. napjától évi, a kifizetés napjáig járó a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes, a jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát azzal, hogy az 2022. november 1-től a 454/2022. (XI. 9.) Korm. rendelet hatályban léte alatt az abban meghatározott 25%-os mértéket nem haladhatja meg, valamint a II. rendű felperes részére 900 000 forintot, valamint annak 2021. október 9. napjától évi, a kifizetés napjáig járó a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes, a jegybanki kamattal megegyező mértékű kamatát azzal, hogy az 2022. november 1-től a 454/2022. (XI. 9.) Korm. rendelet hatályban léte alatt az abban meghatározott 25%-os mértéket nem haladhatja meg. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította.
- [10] Az elsőfokú ítélet indokolása kifejtette, hogy a felperesek által sérelmezett közlések vonatkozásában annak a körülménynek tulajdonított jelentőséget, hogy azok a hivatalos eljárások kezdeményezése érdekében, a hatóságok tájékoztatása okán kerültek megfogalmazásra. Hangsúlyozta, hogy a bírói gyakorlat alapján a hivatalos eljárás kezdeményezése önmagában nem alapoz meg személyiségi jogsértést. Annak megállapítására akkor van lehetőség, ha a kérdéses közlések az adott eljáráshoz nem

kapcsolódnak, sértő, valótlan tényállásokat tartalmaznak, vagy kifejezőmódjukban indokolatlanul bántó, sértő, megalázó tartalmúak, visszaélészerűek. Ezt követően megvizsgálta, hogy a sérelmezett közlések tényállításnak vagy értékítéletnek minősülnek-e. Ennek során az első, a második és a negyedik közlést tényállításnak minősítette. Kifejtette, hogy e közlések lényegi mondanivalója középpontjában annak kérdése áll, hogy kaphatnak-e a felperesek Magyarországon tartózkodási engedélyt a velük szemben folyamatban levő büntetőügyre figyelemmel, valamint az, hogy két év börtönbüntetéssel is sújtható büntetést vonhat maga után az elkövetett cselekmény, a valóságtartalmuk így ellenőrizhető, ezért tényállítások.

- [11] Az elsőfokú bíróság az I. rendű felperes vonatkozásában az első és a negyedik tényállítást valótlanul minősítette, mivel a felperesi indítványozók 2021 októberét követően is Magyarországon tartózkodtak, megállapította ugyanakkor, hogy nem nélkülöz az I. rendű felperes vonatkozásában ez a közlés minden ténybeli alapot, nem lealacsonyító, nem áll ellentétben az észszerű gondolkodással, mivel a büntetőeljárás folyamatban léte kihatással lehet az I. rendű felperes tartózkodási engedélyének megadására. Míg a második tényállítás valós, mert az I. rendű felperes ellen büntetőeljárás van folyamatban. Az elkövetett cselekmény két év szabadságvesztéssel is büntethető. A közlés nem tünteti fel a valóságot abban a hamis színben, hogy az I. rendű felperessel szemben mindenképp szabadságvesztés büntetést fognak kiszabni. Az elsőfokú bíróság a II. rendű felperes vonatkozásában az első és a negyedik közlés jogsértő voltát arra tekintettel állapította meg, mivel a II. rendű felperes ellen nem volt folyamatban büntetőeljárás, a levélben azonban az alperes többes számban ír a felperesekről, tehát a közléseit a II. rendű felperesre is vonatkoztatta, valamint feltüntette a II. rendű felperes személyi adatait, útlevélszámát. Továbbá jelezte, hogy mindketten azt tervezik, hogy csalással vízumért vagy tartózkodási engedélyért folyamodnak a közeljövőben, [...] -ban. A második közlés nem tartalmaz a II. rendű felperesre vonatkozó tényállítást, kizárólag az I. rendű felperest említi. A harmadik közlést az Alkotmánybíróság a 3145/2018. (V. 7.) AB határozatban foglalt értelmezési elv alapján, tekintettel arra, hogy a közlés valóságtartalma ellenőrizhető, tényállításnak tekintette. Ezzel összefüggésben kifejtette, hogy e közlés magyarázataként az alperes idéz a levélben feltüntetett linkek alatti bejegyzésekből, továbbá olyan, a felpereseknek tulajdonított gazdasági-pénzügyi műveleteket mutat be, amely azt sugallja, hogy a felperesek tömegével a pénzügyi prudens működés szabályait átlépő cselekményeket hajtottak végre az [...] Bankban melynek működési engedélyét az [...] Nemzeti Bank visszavonta, ráadásul mindez az [...] és [...] közötti háborús helyzetben történt. Kifejtette, hogy személyiségi jogi perben a bíróság nem vizsgálja, hogy bűncselekmény elkövetésére sor került-e vagy nem, továbbá utalt a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 1. §-ára is. Ugyanakkor megállapította, hogy nem volt vitás, hogy a felpereseket ilyen bűncselekmény miatt nem vonták jogerősen büntetőjogi felelősségre. Ezért –

figyelemmel a Be. 1. §-ában foglalt törvényi vélelemre – megállapította, hogy az a tényállítás, mely szerint felperesi indítványozók terrorizmus finanszírozásában vettek részt, valótlan és sértő.

- [12] Az elsőfokú ítélet indokolása kitért továbbá arra, hogy a sérelemdíj mértéke körében figyelembe vette, hogy az alperes szubjektív felróhatósága nagymértékű volt. A peres felek között a nagyobb összegű sérelemdíj az elsőfokú bíróság hivatkozása szerint képes a sérelemdíj szankciós, magánjogi büntetés és elégtétel adási funkcióját is betölteni, a sérelmet szenvedett felperesi felek részére erkölcsi elégtételt adni és a jogsértő alperest a hasonló, jelentős felróhatósággal elkövetett jogsértéstől visszatartani.
- [13] Az alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintette, fellebbezett rendelkezéseit megváltoztatta, és az felperesek keresetét teljes egészében elutasította, kötelezte továbbá a felpereseket az első és másodfokú perköltség viselésére. A másodfokú bíróság az alperes joghatósági kifogását nem találta alaposnak. Rögzítette, hogy felülbírálata kizárólag a keresetnek részben helyt adó ítéleti részére terjedt ki. Megállapította, hogy az 1. és a 4. pont esetében közel azonos tartalmú megfogalmazásokról van szó. Fokozott jelentőséget tulajdonított annak, hogy ezeket a kitételeket az alperes hatósági eljárásban tette. Kiemelte, hogy a levél címzettjei speciális eljárásokat folytató külföldi szervek voltak, akik a hozzájuk érkezett beadványokat teljes körűen, értő olvasás alapján, valamennyi részletre kiterjedően veszik figyelembe. Hangsúlyozta továbbá, hogy bár az alperes levelében többesszámot használ a büntetőeljárásban való érintettséggel összefüggésben, azonban annak egészéből kitűnik, hogy büntetőeljárás csak az I. rendű felperesi indítványozóval szemben van folyamatban. Ezért megállapította, hogy a levél értelmezése alapján, a címzettekől elvárható értő olvasás mellett, a büntetőeljárásra vonatkozó közlés, valamint annak kapcsolatba hozása a tartózkodási engedély megszerzésének vélt elmaradásával kizárólag az I. rendű felperesi indítványozóra vonatkozik. Így a II. rendű felperesi indítványozó jóméneve nem sérülhetett. A 3. ponttal összefüggésben megállapította, hogy a jogi minősítés vonatkozásában szintén a teljes szöveggörnyezetet kell figyelembe venni. Erre nézve összességében arra jutott, hogy az alperes nem egy határozott állítást tett arra nézve, hogy az indítványozók mint felperesek ellen esetlegesen ezen cselekmények miatt büntetőeljárás van folyamatban, vagy a felelősségük már megállapításra került. Az alperes nem azt állította, hogy felperesek a terrorszervezet pénzügyi finanszírozása kapcsán ilyen jellegű bűncselekményt követtek el, hanem az általa, a levélben is vázolt körülmények alapján egy lehetséges következtetést vont le. A másodfokú bíróság kifejtette, hogy a következtetés helyessége vagy helytelensége nem képezheti az adott per tárgyát. A levél címzettjei mint professzionális hatóságok, megfelelő eszközzel rendelkeztek az ilyen jellegű levelek valóságtartalmának ellenőrzésére,

illetve megfelelő értékelésére, ezért a jóhírnév sérelme e vonatkozásban sem következett be. Mindezek alapján a felperesi indítványozók keresetét teljes egészében elutasította.

- [14] A jogerős ítélet ellen a felperesi indítványozók terjesztettek elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben annak megváltoztatását, és az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérték, továbbá perköltségre tartottak igényt. Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte.
- [15] A Kúria mint felülvizsgálati bíróság a felperesi indítványozók felülvizsgálati kérelmét nem találta megalapozottnak, ezért a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta és rendelkezett a perköltség megfizetéséről. Mindenekelőtt hangsúlyozta, hogy a felülvizsgálati eljárás nem a per folytatása, hanem szigorú eljárási szabályok szerint lefolytatható rendkívüli perorvoslat, amely során a Kúria a Pp. 423. § (1) bekezdése alapján kizárólag a felülvizsgálati kérelem korlátai között, az ott megjelölt jogszabályok, illetve a kúriai határozattól jogkérdésben való eltérő voltát vizsgálhatja. Míg a (2) bekezdés alapján a felülvizsgálat a jogerős ítélet meghozataláig bekövetkezett és a jogerős ítélettel elbírált tényekre terjedhet ki. Megállapította, hogy a 2. igénypont tekintetében már az elsőfokú bíróság elutasította a felperesi indítványozók keresetét, amely fellebbezés hiányában első fokon jogerőre emelkedett. A Kúriának a felülvizsgálati eljárásban azt kellett megvizsgálnia, hogy az „1-es, 3-as és 4-es kereseti kérelmek” másodfokon történő elutasítása megfelelt-e a jogszabályoknak, illetve a kialakult ítélkezési, valamint a kúriai gyakorlatnak. Utalt arra, hogy a felülvizsgálati kérelem nem tért ki a joghatóság kérdésére, így azt a felülvizsgálati eljárásban nem kellett vizsgálnia.
- [16] Indokolásában – hivatkozva az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésére, továbbá a Ptk. 2:42. § (1) és (2) bekezdéseire, a 2:43. § *d*) pontjára, valamint a 2:45. § (2) bekezdésére – kifejtette, hogy adott ügyben az elektronikus levél tartalmára figyelemmel, nem azzal a kérdéssel kellett foglalkozni, hogy a kifogásolt kitételek tényállításnak vagy véleménynyilvánításnak minősülnek, hanem elsősorban azt kellett figyelembe venni, hogy a levél tartalma szerint meghatározott hatóságokhoz intézett bejelentésnek minősül, és mint ilyen személyiségi jogi szempontból gyakorlatilag a feljelentések jogi sorsát osztja. Erre nézve – utalva az egységes ítélkezési és a kúriai gyakorlatra – kifejtette, hogy a hivatalos hatóságokhoz intézett beadvány esetében a személyiségi jogsértés megállapításának speciális feltételei vannak. Erre tekintettel a konkrét ügyben személyiségi jogsértés akkor állapítható meg (a közöltek valóságtartalmától is függetlenül), ha a bejelentés/feljelentés az adott konkrét ügyre nem tartozó valótlan tényállításokat tartalmaz, egyben sértő tartalmaz hordoz, illetve amennyiben ettől függetlenül kifejezőmódjában indokolatlanul bántó, sértő vagy megalázó. A Kúria álláspontja szerint az adott ügyben a személyiségi jogsértés megállapításához szükséges többletfeltételek bekövetkezése nem volt megállapítható. A felülvizsgálati döntés indokolásában kifejtette, hogy a kifogásolt (1., 3., és 4. igénypont) kitételek a

felperesi indítványozók tényleges vagy esetleges idegenrendészeti jellegű kérelmeihez kapcsolódnak. A bíróság számára rendelkezésre álló adatok szerint az alperes az elektronikus levelet csak a hivatalos hatóságok részére küldte meg. A másodfokú bíróság pedig helytállóan mutatott rá arra, hogy ezen címzettek mint professzionális szervezetek, a levél tartalmának megfelelő értékelésére képesek, egyben hivatali titoktartásra kötelezettek. Indokolásában utalt a Legfelsőbb Bíróság (Kúria) 12. számú állásfoglalásának II. pontjában foglaltakra. Az abban foglaltak alapján a levél egészének tartalmára, szövegösszefüggéseire figyelemmel, objektív, külső szemléletmód alkalmazása mellett azt állapította meg, hogy a leírtak kifejezőmódjukban nem minősülnek indokolatlanul sértőnek, bántónak, vagy megalázónak. Indokolásában utalt arra is, hogy az alperes a pénzmosásra, a terrorizmus esetleges támogatására vonatkozó előadásainak vékony ténybeli alapját (megjelölve azokat) felsorakoztatta. Ugyanakkor kifejtette, hogy a gyanú megalapozottságáról az arra hivatott szerveknek kell állást foglalniuk, mely kérdésben való állásfoglalásra azonban a konkrét per keretei nem alkalmasak. A Kúria összességében azt állapította meg, hogy a levélben leírtak nem lépték túl a feljelentés személyiségi jogi szempontból még tolerálható megállapításait, így az 1., 3. és 4. igénypont tekintetében a kereset jogalapja hiányzik. Annak hiányában pedig nem kerülhet sor az igényelt jogkövetkezmények (úgy mint a jogsértés megállapítása, sérelemdíj megfizetésére kötelezés) alkalmazására.

[17] Mindezekre tekintettel a Kúria azt állapította meg, hogy a keresetet teljes egészében elutasító jogerős ítélet nem sértette meg a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályokat, ezért azt a Pp. 424. § (1) bekezdése alapján hatályában fenntartotta. A Kúria a döntés elvi tartalmaként megállapította, hogy a kizárólag hivatalos hatóságokhoz címzett bejelentés (feljelentés) tartalma, az abban foglaltak valóságtartalmától függetlenül önmagában nem valósít meg automatikusan személyiségi jogsértést a bejelentésben (feljelentésben) érintett személy irányában. Ilyen esetben személyiségi jogsértés akkor állapítható meg, ha az adott ügyre nem tartozó valótlan tényállításokat tartalmaz, vagy kifejezőmódjában indokolatlanul bántó, sértő vagy megalázó kifejezéseket hordoz.

[18] 2. Az indítványozók ezt követően az Abtv. 27. §-ára alapított alkotmányjogi panasszal fordultak az Alkotmánybírósághoz, a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Pfv.IV.20.322/2025/5. számú ítéletének – a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Pf.20.317/2024/7/II. számú jogerős ítéletére kiterjedő hatállyal történő – alaptörvény-ellenessége megállapítását és megsemmisítését kérve, miután nézetük szerint azok sértik az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésében rögzített jóhírnévhez való jogukat.

[19] Az indítványozók az alapügy részletes ismertetését, valamint a befogadási feltételek egyenkénti fennállásának bemutatását követően indokolásukban a kifogásolt bírói

döntések folytán azoknak az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésébe ütközését az alábbiakban látták. Nézetük szerint a másodfokú bíróság (a kúriai döntéssel egyetemben) jogszabálysértően állapította meg, hogy az alperes 1. és 4. közlése értő olvasása alapján az állapítható meg, hogy az alperes csak az I. rendű felperesre (indítványozóra) gondolt, mivel csak vele szemben van folyamatban büntetőeljárás. Hibásan állapította meg a másodfokú bíróság, hogy az alperes azon kijelentése, mely szerint: „nem kaphatnak tartózkodási engedélyt a büntetőügy miatt”, a II. rendű felperes (jelen ügyben indítványozó) személyiségi jogait – mivel vele szemben nem folyt büntetőeljárás – nem sértheti. Álláspontjuk szerint mind az ítéletábra, mind a Kúria elmulasztotta a levél egészének értelmezését, mivel abból azt a következtetést lehet levonni, hogy a büntetőügy és a házastársi kapcsolat miatt egyikük sem kaphat tartózkodási engedélyt. Egyébként nem vitásan mindkét fél megkapta a megújított tartózkodási engedélyt Magyarországon. Azt is kifejtették, hogy a címzetek listája is árulkodó volt, ugyanis nem a tartózkodási engedély megadásával/elbírálásával hatáskörrel rendelkező magyar bevándorlási hivatalnak küldte meg az alperes a levelét, hanem a [...] -i hatóságnak. Ezért az indítványozók úgy vélik, hogy az alperes azt a valótlan állítást tette a hatóságoknak, hogy az indítványozók Magyarországon nem kaphatnak tartózkodási engedélyt, ezzel egy másik hatóságnak tényként állította valótlanul az engedély megszerezhetetlenségét. Ugyanakkor az is tényként állapítható meg, hogy az indítványozók kézhez kapták az engedélyüket. Az indítványozók hangsúlyozták, hogy sérült a jóhírnévhez való joguk, az alperesnek a hamis vagy valót hamis színben feltüntető kijelentései miatt. Meggyőződésük szerint azóta a hatóságok „célkeresztjében” vannak, megnövekedett ellenük a hatósági igazoltatások és ellenőrzések száma, holott az illegális tevékenységnek még a gyanúja sem merült fel, a II. rendű indítványozót megfelelően foglalkoztatják. Az indítványozók azóta félelemben élik életüket, jóhírnevük sérült, addigi életük felborult. Utaltak a PK. 12. számú állásfoglalásban foglaltakra, mely alapján a személyiségi perekben kifogásolt közléseket, kifejezéseket nem formális megjelenésük, hanem valóságos tartalmuk szerint kell figyelembe venni. A közléseket összefüggéseiben kell értékelni és az értékelésnél tekintettel kell lenni a társadalmilag kialakult közfelfogásra is. Ezzel összefüggésben utaltak az Alkotmánybíróság 3/2015. (III. 2.) AB határozatának Indokolása [15], valamint [25] bekezdéseiben foglaltakra. Nézetük szerint a fentiekre figyelemmel a másodfokú bíróság és a Kúria hibásan állapította meg, hogy a támadott kijelentések nem sérthetik a II. rendű indítványozó jóhírnevét.

- [20] Az ítéletábra a 3. számú közlés vonatkozásában azt állapította meg, hogy az az indítványozók jóhírnevét az alperes nem sérthette meg, mert nem tényként hivatkozott arra, hogy terrorizmus finanszírozásában vettek részt, így a 3. számú közlés csupán az alperes véleményének minősül. Az indítványozók hivatkozása szerint a jogerős ítélet a hivatkozott anyagi jogszabályokból és a megállapított tényállásból

(is) téves következtetést vont le. Hivatkoztak a 3329/2017. (XII. 8.) AB határozatban foglaltakra, a vélemény és a tényállítás közötti különbség vonatkozásában, amely megállapítja, hogy a vélemény igazságtartalma nem ellenőrizhető, míg a tényállításoké igen. Ezért ebben a körben azt kell minden tényállítás vonatkozásában megállapítani, hogy tényállítás-e vagy vélemény, vagyis az igazságtartalma ellenőrizhető-e vagy nem, a töretlen bírói gyakorlat is ezt a bizonyíthatósági tesztet alkalmazza. Hangsúlyozta továbbá az indítvány, hogy az Alkotmánybíróság gyakorlata alapján a bizonyíthatóan hamis tények nem állnak alkotmányos védelem alatt. Hangsúlyozta továbbá az indítvány, hogy bizonyíthatóan hamis az az állítás, hogy az indítványozók bűncselekmény – terrorizmus finanszírozásának – elkövetésében lettek volna érintettek, ezt az eljárást során alperes sem tudta cáfolni. Nézetük szerint az alperes tudatában volt annak, hogy hamis tényállításokat tesz, alperes célja az indítványozók jóhírének a besározása volt, azt akarta, hogy velük szemben vizsgálatok induljanak. Nézetük szerint azt az alperesi kijelentést, miszerint: „Azon tényre lettem figyelmes, hogy [indítványozó1] és [indítványozó2] érintette terrorizmus finanszírozásában” álláspontjuk szerint nem lehetséges véleményként értékelni, azt kifejezetten tényként rögzítette. Érvelésük szerint az alperest nem az a „nemes cél hajtotta”, hogy egy bűncselekmény felgöngyölítésre kerüljön, mivel nem a magyar vagy az [...] hatóságoknak tett feljelentést, hanem egy olyan önös, bosszúszomjas cél vezérelte, hogy az indítványozókat besározza más hatóságok előtt. Újságcikkekre alapozva, az ügyben eljárásra nem jogosult hatóságoknak küldött levelet, amellyel a célja kizárólag az indítványozók jóhírének besározása volt. Hivatkoztak továbbá arra, hogy a másodfokú bíróság és a Kúria tévesen állapította meg, hogy az alperes „véleménnyel átítatott tényállítást” tett volna. A jogerős ítélet és a kúriai döntés tévesen helyezkedett arra az álláspontra, hogy az alperes tényállítása nem sértette meg az indítványozók jóhírnévhez való jogát. Az indítványozók kifejtették továbbá, hogy a jövőre nézve elvi jelentőségű kérdés, hogy a feljelentésben a hatóságok előtt lehet valótlan tényeket (bűncselekmény elkövetését) állítani, akkor tulajdonképpen egy bűncselekmény (hamis vád intézménye) üresedik ki. Emiatt nem lesz elrettentő erő, hogy bárkivel szemben – akár valótlan állítások során – feljelentést tenni, mert annak hamissága esetén sem lesz semmilyen jogi következménye, hogy bármilyen „hátrány” nélkül be lehessen „sározni” a hatóságok előtt valakinek a jóhírnevét.

II.

[21] Az Alaptörvény érintett rendelkezése:

„VI. cikk (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy magán- és családi életét, otthonát, kapcsolattartását és jó hírnevét tiszteletben tartsák. A véleménynyilvánítás szabadsága és a gyülekezési jog gyakorlása nem járhat mások magán- és családi életének, valamint otthonának sérelmével.”

III.

- [22] Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (2) bekezdése alapján mindenekelőtt azt vizsgálta, hogy az alkotmányjogi panasz megfelel-e az indítvánnyal szemben támasztott törvényi követelményeknek. Erre nézve a következőket állapította meg.
- [23] 1. Az Abtv. 27. §-a alapján az „alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdekében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés *a)* az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és *b)* az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva”.
- [24] Az Abtv. 30. § (1) bekezdése alapján az alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet írásban benyújtani. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozók határidőben nyújtották be indítványukat (az indítványozók jogi képviselője a Kúria ítéletét 2025. október 28-án töltötte le, míg az alkotmányjogi panaszt 2025. december 24-én nyújtotta be az elsőfokú bírósághoz) az Abtv. 27. §-a alapján a Kúria Pfv.IV.20.322/2025/5. számú az ügy érdekében hozott jogorvoslattal nem támadható döntésének alkotmányossági vizsgálatát kérte, amely ellen fellebbezésnek vagy felülvizsgálatnak nincs helye, továbbá az indítványozók Alaptörvényben biztosított joguk sérelmére hivatkoztak (az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésében biztosított jóhírnevük sérelme), ezért az alkotmányjogi panasz e tekintetben is megfelel az Abtv. 27. §-ában előírt követelményeknek. Az indítványozók alkotmányjogi panasz benyújtására indítványozói jogosultsággal rendelkeznek, és érintettségük, mivel a személyiségi jog megsértése iránt indított perben felperesek [27. § (2) bekezdés *a)*-*c)* pontjai] voltak, fennáll.
- [25] A kérelem a határozottság Abtv. 52. § (1b) bekezdésében felsorolt követelményeinek eleget tesz eleget. Az indítvány tartalmazza: *a)* azt a törvényi rendelkezést, amely megállapítja az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására, továbbá azt, amely az indítványozók indítványozói jogosultságát megalapozza (Abtv. 27. §) *b)* az eljárás megindításának indokát (az indítványozók álláspontja szerint a kifogásolt bírói döntések alapjogukat sértik); *c)* az Alkotmánybíróság által vizsgálandó bírósági döntés(ek)e)t (a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Pf.20.317/2024/7/II. számú ítéletét és a Kúria Pfv.IV.20.322/2025/5. számú ítéletét); *d)* az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezését [a VI. cikk (1) bekezdése]; *e)* erre vonatkozó alkotmányjogi érvelést, továbbá *f)* kifejezett kérelmet arra, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg a támadott bírósági döntés alaptörvény-ellenességét, és semmisítse meg azt.

- [26] 3. Az Abtv. 29. §-ában meghatározottak szerint az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának további feltétele, hogy az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E két feltétel alternatív jellegű, így az egyik fennállása önmagában megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását {erről elsőként lásd: 3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30], illetve 34/2013. (XI. 22.) AB határozat, Indokolás [18]}.
- [27] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozók által előterjesztett, a jóhírnév sérelmét állító alkotmányjogi panasz a személyiségi jog megsértése tárgyában meghozott bírósági ítéleteket érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességének kételyét veti fel. Nevezetesen: sérti-e a kifogásolt kúriai döntés, illetve az ítéltáblai ítélet az indítványozók Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésében foglalt jóhírnevét annak folytán, hogy az indítványozók ellen hivatalos hatóságokhoz tett, nézetük szerint „bizonyíthatóan hamis” tény tartalmazó fel/bejelentést nem találtak személyiségi jogukat sértőnek.
- [28] Az Alkotmánybíróság – mindezeket figyelembe véve – megállapította, hogy az indítványozó alkotmányjogi panasz a fentiek szerint a befogadhatóság Abtv.-ben szabályozott törvényi kritériumának eleget tesz, ezért annak befogadásáról az Ügyrend 31. § (6) bekezdésében biztosított jogkörben eljárva az Alkotmánybíróság jelen, érdemi elbírálást tartalmazó határozatában döntött.

IV.

- [29] Az alkotmányjogi panasz az alábbiak szerint nem megalapozott.
- [30] 1. Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *d)* pontja, illetve az Abtv. 27. §-a értelmében alkotmányjogi panasz alapján a támadott bírói döntés Alaptörvénnyel való összhangját vizsgálja. Az Alkotmánybíróság a bírói döntések felülvizsgálatát az Alaptörvény 28. cikkére figyelemmel végzi el. Az Alaptörvény 28. cikke szerint a bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alkotmánybíróság már többször rámutatott arra, hogy: „Az Alkotmánybíróság a bíróságok ítéleteit [...] akkor bírálhatja felül, ha azok az Alaptörvény megsabta értelmezési tartományt megsértik, és ezáltal a bírói döntés alaptörvény-ellenes lesz” {3119/2015. (VII. 2.) AB végzés, Indokolás [22]; 3031/2016. (II. 23.) AB végzés, Indokolás [19]; 16/2016. (X. 20.) AB határozat, Indokolás [16]; 17/2016. (X. 20.) AB határozat, Indokolás [25] {3119/2015. (VII. 2.) AB végzés, Indokolás [22]} Ezért az Alkotmánybíróság nem vonhatja el az ítélező bíróságok hatáskörét az előttük fekvő tényállás elemeinek átfogó mérlegelésére, csupán a mérlegelés alapjául szolgáló jogértelmezés Alaptörvénnyel

való összhangját, illetve a mérlegelés alkotmányossági szempontjainak a megtartását vizsgálhatja felül {Lásd pl.: 3080/2024. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [34]}.

- [31] 2. Mindezek alapján az Alkotmánybíróság jelen eljárásban az indítvány alapján a támadott bírói döntéseknek, és a bennük foglalt bírói jogértelmezésnek az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésében deklarált jóhírnévhez való jog összhangját vizsgálta.
- [32] Az Alkotmánybíróság a 3079/2024. (III. 1.) AB határozatában (a továbbiakban: Abh.) annak alkotmányossági vizsgálata során, hogy összhangban áll-e az Alaptörvény VI. cikkével a Kúria azon döntése, amely az egyházi eljárásokban tett bejelentésekre az állami szervek irányába tett bejelentésekben, illetve feljelentésekben megfogalmazott gyakorlatát kiterjesztette, az alábbiakat emelte ki.
- [33] „A hazai jogrendszerben számos eljárásban (elsősorban a büntetőeljárásokban, emellett továbbá a szabálysértési eljárásokban, vagy épp a fegyelmi eljárásokban, de akár különböző hatósági eljárásokban is) szerepel annak lehetősége, hogy az eljárás egy, a hatóságon kívül érintett személy feljelentése, bejelentése alapján induljon meg. Ennek az Alaptörvény B) cikkéből fakadó garanciális jelentősége is van, hiszen az egyes hatósági szervek nem minden esetben értesülnek saját maguk egy jogsértő cselekményről. Szintén fontos kiemelni, hogy ezen eljárásmegindító bejelentések vagy feljelentések értelemszerűen nem feltétlenül csak a valós tényeket tartalmazzák, hiszen a bejelentés vagy feljelentés mögött sok esetben csak egy tapasztalás vagy értesülés áll, amely alapján a bejelentő, feljelentő jogsértést valószínűsít. Ezen eljárások közös jellemzője, hogy a bejelentés, feljelentés alapján a hatóságoknak, illetve adott esetben a bíróságoknak lesz a feladata a valóság kiderítése. A bejelentőtől, feljelentőtől tehát nem várható el, hogy csak a bizonyított, valóban igaz tényeket állítsa. Ezen esetekben tehát előfordul, hogy a tényállításként megfogalmazott állítások valójában csak erős sejtések, feltételezések, vélemények” (Indokolás [35]).
- [34] Az Abh. ugyanakkor hangsúlyozta, hogy az Alaptörvény II. cikkéből, valamint IX. cikk (4) bekezdéséből fakadóan ezen bejelentések, feljelentések esetében is meghatározhatóak korlátok, mint például az emberi méltóság védelme. Az Alkotmánybíróság az Abh. alapjául szolgáló ügyben osztotta a Kúria álláspontját, amely szerint a hatósági vagy bírósági eljárásokat megindító bejelentések, feljelentések esetében, az abban állított tények valóságtartalmának a bizonyítása nem a bejelentést, feljelentést tevő kötelessége, hanem a hatóságoké illetve bíróságoké, ezért az abban megfogalmazott állításoknak két korlátja határozható meg. Egyfelől a Büntető Törvénykönyvből eredő korlátok (így pl. a hamis vád, vagy épp a hatóság félrevezetése tényállásai, amelyek azonban a bejelentést vagy feljelentést tevő részéről szándékosságot, vagyis tudatos magatartást feltételeznek, azaz ebben az esetben a bejelentést vagy feljelentést tevő tudja, hogy valótlan tényt állít). Másfelől

pedig az Alaptörvény II. cikkével, VI. cikk (1) bekezdésével, IX. cikk (1) és (4) bekezdésével összhangban az a követelmény, hogy a bejelentés, feljelentés szóhasználata és állításai nem lehetnek az emberi méltóságot indokolatlanul sértők, bántók vagy gyalázkodók.

V.

- [35] Az Alkotmánybíróság ezt követően jelen ügyben az alkotmányjogi panasszal támadott kúriai döntés (illetve ezen keresztül a jogerős bírói döntés) alkotmányossága kapcsán azt vizsgálta, hogy az Abtv. 27. §-ára alapított alkotmányjogi panasz eljárásban a kifogásolt kúriai döntés (valamint az annak alapjául szolgáló jogerős ítélet) a fentiekre figyelemmel hozta-e meg a döntését, s így jogértelmezése összhangban áll-e az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésében foglaltakkal. Ennek során az Alkotmánybíróság hangsúlyozza, hogy a fenti, Indokolása IV. pontjában tett, összefoglaló megállapításait jelen ügyben is irányadónak tekinti.
- [36] 1. Az indítványozók a jogerős másodfokú bírói döntés, továbbá a kúriai döntésnek az alperes 1., 3. és a 4. kijelentéssel (igénypont) összefüggésben tett megállapításait, jogértelmezéseit kifogásolták, miután nézetük szerint a bíróságok azokat hibásan, helytelenül állapították meg. Nézetük szerint az 1. és a 4. kijelentést a bíróságok nem összefüggéseiben értékelték, továbbá a 3. kijelentés vonatkozásában tévesen állapította meg a kúriai döntés, hogy az „véleménnyel átítatott tényállítást” lett volna, ugyanis a „bizonyíthatósági teszt” alapján az abban foglaltak valótlank, s mint ilyen, bizonyíthatóan hamis tény nem állhat alkotmányos védelem alatt.
- [37] A felülvizsgálati döntés indokolásában kifejtette, hogy a kifogásolt (1., 3., és 4. kijelentés/igénypont) kitételek a felperesi indítványozók tényleges vagy esetleges idegenrendészeti jellegű kérelmeihez kapcsolódnak. A bíróság számára rendelkezésre álló adatok szerint az alperes az elektronikus levelet csak a hivatalos hatóságok részére küldte meg. A másodfokú bíróság pedig helytállóan mutatott rá arra, hogy ezen címzettek, mint professzionális szervezetek, a levél tartalmának megfelelő értékelésére képesek, egyben hivatali titoktartásra kötelezettek.
- [38] Mind a kúriai, mind a jogerős másodfokú döntés egyezően állapította meg, s ezt maguk az indítványozók sem vitatták, hogy az érintett, az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló kijelentések zárt körben, elektronikus levél formájában a hivatalos hatóságok tájékoztatása, illetve hivatalos eljárások kezdeményezése érdekében, kizárólag a hivatalos hatóságokhoz kerültek benyújtásra. Ezért jelen Indokolás IV. pontjában foglaltakra figyelemmel az Alkotmánybíróság megállapította, a kifogásolt bírói döntések az Abh.-ban foglaltakkal összhangban jutottak arra a megállapításra, hogy a kijelentések önmagában nem alapoznak meg személyiségi jogsértést, kizárólag abban az esetben, amennyiben az adott ügyre nem tartozó valótlank

tényállításokat tartalmaznak, vagy kifejezésmódjában indokolatlanul bántó, sértő vagy megalázó kifejezéseket hordoznak.

- [39] Az Alkotmánybíróság az Abh.-ban foglaltak alapján rámutat, hogy a hivatalos hatósághoz benyújtott feljelentőtől/bejelentőtől nem várható el, hogy csak a bizonyított, valóban igaz tényeket állítsa. Önmagában amiatt, hogy a tényállításként megfogalmazott állítások valójában csak erős sejtések, feltételezések, vélemények, a személyiségi jogsértést nem alapozzák meg, annak bizonyítása a feljelentés során eljáró hatóság feladata. Ezért a kúriai döntés nem sértette az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdését, amikor arra a következtetésre jutott, hogy a hivatalos hatósághoz benyújtott feljelentés/bejelentés személyiségi jogot sértő volta megállapítása során nem annak van relevanciája, hogy a kifogásolt kijelentések tényállításként vagy értéktételnek minősülnek-e, a konkrét ügyben személyiségi jogsértés önmagában nem függ a közöltek valóságtartalmától. Az csakis a fentebb már említett speciális feltételek megvalósulása esetén volna megállapítható, nevezetesen, amennyiben a hivatalos hatósághoz intézett bejelentés/feljelentés az adott konkrét ügyre nem tartozó valótlan tényállításokat tartalmaz, és egyben sértő tartalmat is hordoz, illetve amennyiben ettől függetlenül kifejezésmódjában indokolatlanul bántó, sértő vagy megalázó.
- [40] Mind a másodfokú jogerős döntés, mind a kúriai döntés ezen speciális feltételek esetleges fennállását megvizsgálták, indokolásukban erről számot adtak, így jutottak arra a következtetésre, hogy a konkrét ügyben a személyiségi jogsértés bekövetkezéséhez szükséges többletfeltételek nem voltak megállapíthatóak. Ezért az Alkotmánybíróság arra a következtetésre jutott, hogy a Kúria, valamint a jogerős másodfokú bíróság az Alaptörvény VI. cikke (1) bekezdésében foglaltakkal összhangban, arra figyelemmel hozta meg a döntését.
- [41] 4. Az Alkotmánybíróság a fentiek alapján megállapította, hogy az indítvánnyal kifogásolt jogerős másodfokú ítélet, valamint a Kúria felülvizsgálati ítélete nem sértik az indítványozók Alaptörvény VI. cikkének (1) bekezdésében foglalt jóhírnévhez való jogát, ezért az alkotmányjogi panaszt elutasította.

Budapest, 2026. június 2.

Dr. Handó Tünde s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
alkotmánybíró

Haszonicsné dr. Ádám Mária s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Márki Zoltán s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Schanda Balázs s. k.,
előadó alkotmánybíró